

zastavica (rjavina) itd. mora se tudi po 4 krat, ali celo petkrat škropiti.

Slaba rast vinogradov in slaba rodovitnost celih vinskih okolišev, katere opazujemo zadnja leta, sta največ posledica nezadostnega pokončevanja peronospor v prejšnjih letih.

Za škropljenje proti peronosperi rabimo bakreno-apneno zmes. Izmed vseh sredstev, katera so se v zadnjem času priporočala proti temu škodljivcu, ne stori nobeno boljega učinka, kakor imenovano. — Mnenja glede sestave te zmesi so različna; nekateri jemljejo več, drugi manj bakrenega vitriola (modre galice). Izkušnje zadnjih let pa dajo sklepati, da množinabakrene soli v zmesi niti tako mero dajna kakor to, da se zgodaj, tedaj pravočasno škropi; zadostno je, ako se vzame na 100 litrov vode $1\frac{1}{2}$ do 2 kilograma modre galice (bakrenega vitriola) in 2 do $2\frac{1}{2}$ kilogr. ugašenega, mehkega apna. Tudi zmesi, ki so pripravljene z 1 kilogramom galice na 100 litrov vode in z zadostno množino apna, so se v nekaterih krajih posebno za drugo in tretje škropljenje dobro obnesle. Zmesi z večjo množino galice, kakor navedeno, tudi nimajo boljšega učinka, ker se v dežnih in rosnih kapljicah nahajajo vendar le male množine bakra, ki pa zadostujejo za pokončevanje peronospernih kalij ali cim. Ako se doda bakreni raztoplini preveč apna, postane zmes manj raztopljiva. Nekateri, ki so v prejšnjih letih prepozno začeli škropiti, ter so svoje vinograde s tem zelo oškodili, menijo to zamudo popraviti na tak način, da rabijo sedaj za škropljenje močnejše zmesi, kar pa nič ne hasne.

Cene bakrenega vitriola postajajo vedno višje; priporoča se torej iz tega vzroka, da naj se za škropljenje ne jemlje več galice, kakor je za uspešno pokončevanje peronospor neobhodno potrebno. Več te snovi, kakor povedano, ni treba jemati. Opazovalo se je tudi, da se škropivo od močnejših zmesi listja slabije drži.

Da se zagotovimo, da tekočina ni premočna, da bi listje oškodila — ožgala — rabimo rudeč lakmusov papir, katerega je dobiti za malo vinarjev ali helarjev v vsaki lekarni ali apoteki. Majhen, ozek košček tega popirja za to poskušnjo zadostuje; ko je škropivo (raztopnina bakrene galice in apna) zmešano, potopi se tak košček v tekočino: ako je škropivo dobro pripravljeno, postane rudeč lakmusov papir moder; če pa papir ostane rudeč, moramo škropivu dodati še apna, ker je v tem slučaju tekočina še kisla in bi kot taka listje oškodila. To sredstvo ali pripomoček je tako ceno, priprosto in zanesljivo, da se ga gotovo vsakdo lahko poslužuje.

Priporočuje se, naj se društva, občine, okraji itd., ki modro galico v svrhu razdelitve svojim udom v večji meri kupujejo, vsebino bakra v galici pri prodajalcih zjamčijo ali zagotovijo. Kupovalci naj bi tudi trgovce napotili, da dajo modro galico v tem oziru preiskati; s tem bi se malovredni, z železom (zelenim) vitriolom onečišeni galici, ki se večkrat v trgovini nahaja, izognilo.

Modra galica mora imeti 98 do 99 odstotkov bakra. Čisti material daje lepo, modro tekočino; z železom pomešana galica je zelenkaste barve.

Preiskovanje galice v kakem kemičnem laboratoriju stane 4 krone.

Tekočina se napravi tako: le: Modra galica raztopi se v vodi; v to svrhu dene se galica zvečer pred škropljenjem v vrečico, vrečice obesi se v kad, oziroma v sod, kjer si hočemo pripraviti škropivo, tako, da je vrečica pod vodo. Ako bi vrgli galico na dno posode, potrebovala bi dolgo, predno bi se raztopila. Prihodnje jutro zarana doda se apno, raztopljeno in precejeno, tekočina se dobro premeša, napravi se poskus z lakmusovim papirjem, ter, ako se poskus vjema, more se s škropljenjem pričeti.

Pred vsakokratnim nalivanjem škropilnice naj se škropivo dobro premeša. Raztopina naj ne bode starejša, kakor k večjemu dva dni; tekočine, katere se po tedendni hranijo, niso za rabo!

Škropljenje naj se vrši tako, da se poškropijo vsi deli listja in grozdicev enakomerno z fino delujočim pršilcem; za to je potrebna seveda pripravna, fino delujoča škropilnica. Nemarno delo trto oškodi! Naj se ne gleda samo na to, da se delo brže, hitro odpravi, marveč skrbí naj se, da se dobro poškropi. Zatorej se enkrat! Listje in grozdje se mora popolno in na drobno oprasiti, da škropivo ostaja na listju, ne da bi kapljalo od njega, kar se zgodi, če škropilnica, oziroma pršilec, meče debele kaplje. V vinogradih, ki so zasajeni na vrste, vrši se delo seveda hitreje in popolneje, kakor v nerednih nasadih.

Pri škropljenju pred cvetom in ob cvetu mora se oprasiti grozdni zarod, a po cvetu tudi jagodje, ker napada bolezen tudi grozdje, kjer povzroča tako imenovane «usnjate jagode». To se zgodi posebno rado takrat, ako se je prvi dve krat škropljenje slabo in prepozno izvršilo.

Škropilnic imamo dandanašnji mnogo različnih sestav ali sistemov, izmed katerih je več prav dobrih. V obče dobro obnesle so se preuredbe Vermorelovega sistema, na primer škropilnica «Austrija», katero izdeluje tvrdka Franc Nechvile na Dunaju, V., Griesgasse 14, in koji je cena 36 kron. C. kr. kmetijska družba na Dunaju pošilja te škropilnice kot podporo kmetijskim in bralnim društvom in občinam za 16 kron komad; oddaje jih tudi za znižano ceno po 24 kron.

Mnogokrat najdejo se v porabi hidronete (priproste vrtno škropilnice), ki se pa morajo glede vinogradnega škropljenja zavreči, ker je njih delo malovredno, nepopolno.

Neizmerna škoda, katero je peronospora že povzročila vsled tega, ker so vinogradniki zamudili o pravem času škropiti, bodi vinorejcem v svarilo, ter jih dovedi vendar k prepričanju, da se mora smatrati škropljenje proti peronospori med vsemi vinogradskimi odpravki kot najvažnejše delo!

Politični ogled.

Mejnarodni shod kršč. demokratov se bo vršil od 27. julija do 1. avgusta v Freiburgu v Švici.

Goriškim nadškofom po kardinalu dr. Missiji je imenovan monsig. Andrej Jordan, prošt stolne cerkve in kapitularni vikar v Gorici.

Trdosrčen nemški cesar. Nemški cesar je odbil prošnjo poljskih starišev, da naj bi jim prizanesel z ječo, v katero so bili obsojeni, ker so branili svoje otroke pred nemško surovostjo. Če pa se kaki nemški lumpi v dvoboju pomorijo, jih cesar hitro pomilosti.

Katoliško kmečko društvo za češko se v kratkem ustanovi. Minule binkoštno praznike so v Pragi izvolili pripravljalni odbor.

Položaj Slovencev. Najnovejši statistični podatki o ljudskem gibanju v avstro-ogrskem cesarstvu dokazuje namreč, da se je v zadnjih desetih letih zmanjšalo število Slovencev. Pri zadnjih treh ljudskih štetjih se je izkazalo, da je bilo med sto prebivalci v Avstriji 1880 leta 5.23%, Slovencev, leta 1890 še samo 5.01% in leta 1900 pa je to število padlo že na 4.67%. V času od leta 1880 do 1890 je padlo za 0.22%, v času od leta 1890 do 1900 pa za 0.34%, skupaj torej v dobi 20 let za celih 0.56%. To je že znatna izguba, ker predstavlja okroglo 10.000 duš. Vendar obupati nečemo!

Mir v Južni Afriki — zagotovljen? Po 32mesečnem vojevanju se vojska v Južni

Afriki vendar le konča, če se uresniči najnovejša poročila. — Dunajski list «Wiener Allg. Zeitg.» namreč trdi, kakor pravi, iz izborna poučenega diplomatskega vira, da je mir v Južni Afriki zagotovljen še pred kronanjem angleškega kralja. Buri so po tem viru pritrdili dvema glavnima zahtevama angleške vlade, namreč neodvisnost in odredbe glede oboroženja Burov. Glede ostalih prepornih točk se doseže sporazumljenje v najkrajšem času. Vojsko se more že sedaj smatrati za končano, četudi bo še nekaj dni trajalo, da se podpiše mirovna pogodba. Tako javlja imenovani list. Vsekako je londonska vlada res morala dobiti tako važno poročilo, ker se je pretekle dni nenadno sesel ministerski svet, čegar načelnik je v nepretrganem dogovoru s Kitchenerjem in Milnerjem. Tudi «Daily Chronicle» javlja iz zanesljivega vira, da so imeli dogovori mej burskimi odposlanci in lord Kitchenerjem ter Milnerjem popolni vspeh in da je mir zagotovljen, ker so Buri sprejeli angleške pogoje. Ta vest je v tej obliki vsaj precej neverjetna, kajti v prvi vrsti je neumljivo, kak bi bil angleški predlog glede neodvisnosti, ko vendar doslej Angleži niso hoteli o njej nič slišati, konečno je pa tudi precej drzna trditev, da so Buri pritrdili vsem angleškim pogojem. Če je torej mir res zagotovljen, so morali poleg Burov očitno popustiti tudi Angleži. Res je sicer, da sta gotovo utrujena že oba dela, Angleži morda še bolj kot Buri, in da je poslednjim jelo primanjkovati vojnih potrebščin, toda da bi se Buri udali edino le pod pogoji od angleške strani, pač ni verjetno.

Dopisi.

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Zopetni naskok na šentiljsko slovensko šolo.) Še menda ni preteklo leto, kar so naši hudi narodni nasprotniki mislili ugrabiti, to je, ponemčiti slovensko šolo šentiljsko. Ker se jim je takrat njih hudobna nakana popolnoma izjalovila, sklenili so, ta boj zoper Slovence vsako leto ponavljati. Tako so tudi letos dobili občinski uradi šentiljski od slavnega c. kr. okrajnega šol. sveta mariborskega predlog, da bi se naj sedanja slovenska štirirazredna ljudska šola v Št. Ilju preustvarila v popolnoma nemško. Na istej šoli bi se naj namreč, po želji mariborskih gospodov poučevalo od zdaj naprej, namesto v slovenskem, v samonemškem jeziku. Učni jezik bi naj bil nemški. Kaj hočejo naši nasprotniki s tem predlogom, ali mislijo, da so naši ljudje tako zabiti, da ne vidijo njih nakane? Kdor želi za svojega otroka nemško šolo, ali mu ni na razpolago javna dvorazredna nemška šola, ki je itak skoraj popolnoma prazna? Nedoumno se nam dozdeva, zakaj da hočejo naši nasprotniki po vsej sili dve nemški šoli v Št. Ilju za par nemških otrok? Ti naši lazi-prijatelji hočejo našo deco ponemčiti, hočejo jo odtujiti od milega slovenskega jezika. Čujte vé, slovenske matere šentiljske, kaj hočejo ti nemški neprijatelji! Tisto vašo deco, ki ste jo vi dojile, koji ste vi žrtvovali marsikatero uro ter prebedele pri njih, hočejo vam sedaj takorekoč iztrgati iz vašega naročja.

V nemški šoli se bo, drage matere, vašim ljubim otročičem iztrgala iz srca ljubezen do vas, predrage matere. Kako? Izruvali jim bodo ljubav do slovenskega jezika, do tistega jezika, v katerem ste jih učile prve molitvice in pesmice. Nadalje se bo doseglo, da postanejo slovenski otroci buteci, da ne bodo znali nič; kajti dokazano je, da slovenski otrok v nemški šoli po tri leta trga zastonj hlače in da ko iz šole izstopi, vé ravno toliko kot tedaj, ko je začel v šolo hoditi. Rojaki! Šentiljčani! Odbijte ta naskok nasprotnikov, skrbite da bo šentiljska šola še tudi nadalje slovenska ostala. Kaj imajo nemški Štajerci zaukazovati z vami, vi ste si na svoje stroške sezidali šolo, edino vi

imate pravico ž njo! Kje so bili tedaj ti nemški »privandranci« a la Fischereder, Höltschl in drugi, ko ste si vis krvavo prisluženimi denarji postavili šolo, čez katero bi radi bili sedaj ti ljudje neomejeni gospodarji? — Kakor razvidite dragi bralci »Slov. Gospodarja«, trd boj bije slovenski narod v Št. Ilju, treba se nam je možato držati, da ne onemoremo. Vendar nas tolaži zavest, da se bojujemo za pravico. Že mnogo je imel slovenski narod sovražnikov, n. pr. Pistor, a že jih ni več, a slovenski narod še živi in bode živel, naj pride nadenj kar sto Fischerederjev ali sto Höltschlov.

Od Sv. Jakoba v Sloven. goricah. (Raznovrstnosti). Na binkoštni terek smo imeli sv. birmo; z velikim veseljem smo sprejeli premilostljivega knezoškofa. S svojo pridigo, kateri so služile besede apostola Pavla »Milost Vam in mir« kot glavni temelj, so nam segnili tako globoko v srce, da smo bili jako ganjeni. Med se poslavljajočimi besedami so omenili, kako nemilo vlada v naši župniji kruta smrt.

Žal le, da so se te pomenljive besede zopet prerano uresničile. Torej se ne celo po preteku enega tedna, šle so spet tri osebe v večnost; in sicer posestnica in mati majhnih in nedoraslih otrok Marija Rokavec, v Zgornjem dolu, ki je po kratki bolezni zapustila to žalostno dolino. Danes nam spet naznanjajo zvonovi tužno vest, da je stopila pred Boga za kratko boleznijo duša nade polnega 18-letnega mladeniča Ferdinanda Rošker na Flekušeku, kojega očeta Ivana Rošker, poštenega in vrlega kmeta so ravno pred enim tednom prenesli na pokopališče k večnemu počitku. Bodi jim zemljica lahka!

Na dan birme je po Ročici, v Spodnjem dolu, na Flekušeku in Kušerniku šentjakobske občine nekoliko klestila toča, ki je vzela prizadetim posestnikom skoro vse letošnje sadne in vinske pridelke.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Političen shod pri Sv. Marjeti niže Ptuja se vrši v nedeljo, dne 1. junija t. l. popoldne ob 3. uri v prostorih g. F. Miklna. Na shod prideta poslanca dr. Ploj in dr. Jurtela. Zavedni slovenski možje naj pridejo v obilnem številu na shod!

Denarni polom v Št. Lenartu v Slov. gor. Sedaj priznavajo tudi nemški štajerski listi vseh strank, da je izginilo iz šentlenartske nemške hranilnice okoli 200.000 kron. Mnogo krivde na tem ima prejšnji župan šentlenartski in glavni steber »Štajerčeve« stranke na Spodnjem Štajerskem, **Anton Mravlag**. Previden je bil ta mož pri svojem nepoštenem delovanju! Vsakega, komur je prisodil večjo brihtnost, vedel je odvrniti, da ni pristopil k hranilnici in da potemtakem ni dobil vpogleda v račune hranilnične. Tako je ravnal nasproti deželno-sodnemu svetniku Marocuttiju, sedanjemu notarju slovenjebistriskemu Hansu in nekemu zdravniku šentlenartskemu. Kakor nemškutarji pravijo, je govoril Mravlag nasproti tem možem: »Za vas nima posojilnica nobene vrednosti, ona je le za domačine!« Domačinom pa se je laskal in njegovi pristasi so vabili k pristopu k hranilnici. Istotako ravnajo nemškutarji na Spodnjem Štajerskem vse povsodi! Nasproti kmetom hvalijo svoje naprave, hvalijo svojo ljubezen do njih, za hrbtom pa govorijo: »To je le za kmeta!« Slovenski kmet je nemškutarjem le zaradi tega zaželen, da ga lahko gulijo in skulijo. To se je pokazalo že večkrat, a žal, da se še vedno niso odprle oči vsem slovenskim kmetom, da še vedno niso spoznali svojih zapeljivcev. Anton Mravlag je vedel tudi zabraniti, da ni posojilnica pristopila k nobeni zvezi štajerskih posojilnic, kajti hotel je

ribiti v kalnem ter se bal revizorjev. Kako nepošteno, neplemenito je delal Mravlag, pripoveduje nam v jednom slučaju tukajšnja Marburgerca, ki je Mravlag ob svojem času povzdigovala v nebesa. Želarija Bratka je zvalil, da si je vzela dva deleža, po 50 gld., ter se mu nalagal, da dobi za delež dividende vsako leto 30 gld. Ko je Bratko vplačal deleža, prišel je pošteni kovič Mravlag k njemu ter mu rekel: »Tako, sedaj si zadržnik pri posojilnici. Če pa hočeš dobiti dividende v isti visočini, kakor mi stari zadržniki, moraš si pravico do tega kupiti.« Bratko mu je dal 75 gld. na te besede. Danes je proč njegovih vplačanih 100 forintov, a v nevarnosti je vsled poloma tudi njegovo celo premoženje. Celemu trgu Št. Lenartu preti vsled nepoštenosti prej med nemškutarji visoko slavljenega Mravлага velika nesreča. Mnogo družin bo popolnoma uničenih, ako ne pride pomoč od drugod. Sedaj imajo pač v prvi vrsti sorodniki Mravlagovi človečanstveno dolžnost, da pomagajo popraviti, kar je njihov umrl sorodnik storil. Posebno pričakujejo vsi, da bo brat pokojnikov, mariborski odvetnik dr. Mravlag sedaj kot človekoljub tako ginjen ter s svojim bogastvom pomagal zmanjšati nesrečo v Št. Lenartu. On je kot nemški advokat bogat in njegovi žepi se lahko odprejo!

Kam pa je šlo vse? Iz Št. Lenarta nam pišejo: Velikansko poneverjenje župana Mravljaka je spravilo cel trg in okolico v veliko razburjenje. Trezni ljudje se pa poprašujejo: Kam je šel ves denar, saj ga Mravlag ni jedel. Sodniki naj preiskujejo stvar, kajti po navadni človeški pameti so vendar le oni dolžni popraviti škodo, ki so imeli korist od poneverjenega denarja. Vložnike pa opozarjamo, naj ne popuščajo sedaj od svojih terjatev, kajti več kakor sedaj tudi pozneje ne morejo izgubiti! Mogoče pa je, da bodo nemškutarji pobirali denar in da nazadnje vložniki ničesar ne izgubijo!

Na shodu v Dornavi je bil navzoč Zdravec iz Lopersič ne pa vrl narodnjak iz Središča g. Zdravec, kakor se je pomotoma zamenjal kraj v zadnji naši številki.

Šestdesetletnico življenja je v soboto dne 24. maja slavil č. g. Anton Lednik, župnik v Ločah pri Poljčanah. Še na mnoga leta!

O požaru na Rečici se nam poroča: Škoda, katero je požar napravil na gospodarskem poslopu v Rečici, se je sodnijsko cenila na 10.518 K. Tretji del te škode zadene vč. gosp. župnika, kateremu je zgorelo 11 glav živine. Splošno so prepričani, da je župnijski hlev užgala hudobna roka, ker je kmalu zaporedoma gorelo štirikrat na Rečici — vselej ponoči in vselej ob tisti uri. Bog pomagaj!

Iz Pesniške doline. Vsled vednega deževja imamo pri nas veliko povodenj in je Pesnica hudo narastla ter preplavila vse travnike in pašnike. Seno je z blatom umazano, pa segnito od predolge povodni. Res ubog je kmet ob Pesnici, ki mu dela veliko škode na krmi in pašnikih.

V Št. Ilju pod Turjakom so bili dne 22. majnika pri občinskih volitvah v vseh treh razredih izvoljeni sami zavedni slovenski možje. Živeli probujeni volilci! — »Štajerč«, kaj porečeš k temu? Dobro se ti je godilo nekaj časa v torbi, kjer si rajal med obilnimi pooblastili v veselem upanju na slavno zmago. A zdaj? — »Gorje samemu!« — ta izrek ostane sicer večno resničen, a kdor si sam izkoplje jamo, temu se ne dá pomagati.

V Dravi izgubil. Dne 19. prosinca t. l. imel je dninar Štefan Truntschitsch, stanujoč v Mariboru, Freihaugasse št. 14, z železniskim delavcem Jožefom Winkler, rojen leta 1873 v Majšpergu, stanujoč v Mariboru, Freihaugasse št. 8, blizu mosta, ki pelje v Mariboru pri Kreuzhofu čez Dravo nek prepri. Od tega časa je Štefan Truntschitsch izginil. Jožef Winkler trdi, da je Truntschitsch iz strahu pred njim zbežal, skočil

v Dravo ter plaval proti levem bregu. Ker se pa sumi, da je Jožef Winkler Truntschitscha v Dravo vrgel in je ta tam utonil, je Winkler pri c. kr. okrožni sodnji v Mariboru v preiskovalnem zaporu. Kakor so dosedanje poizvedbe dognale, je bil ob priliki popisane prepira v družbi Truntschitscha tudi neki mož, kateri se do danes ni mogel poizvedeti. Ker bi pa bila izpovedba tega neznanega moža za predležčo zadevo vsekakor važna, naj se vsakdo, komur je o osebi tega Truntschitschevega spremljevalca kaj znano, javi pri c. kr. okrožni kot preiskovalni sodnji v Mariboru, soba št. 20. C. kr. okrožna sodnja v Mariboru, oddelek VIII., dne 21. maja 1902.

Svinjska kuga se je pojavila v Rajhenburgu. Mnogim posestnikom so svinje poklali, da se razširjanje kužne bolezni prepreči. Boizen se je gotovo utihotapila iz Hrvaškega. Zavoljo brezvestnosti tihotapcev trpel bo zopet celi okraj ogromno škodo.

Pri Sv. Jakobu v Slov. gor. sta na binkoštni ponedeljek popoldne šla Jakob Kauran in Franc Šrumpf na lov. Šrumpfu se je puška po nesreči sprožila in je strel zadel Kaurana v desno ramo. Bila sta komaj pet stopinj narazen. Kauran še živi, pa sliši se, da bode težko ozdravel.

Od Sv. Andraža v Slov. goric. Dne 19. t. m. je umrla po kratki, mučni bolezni Jula Kocmut, gostilničarka v Drbetincih v petinštiridesetem letu svoje dobe. Pokojnica je bila vesele naravi, ljudem v obče zelo priljubljena, kar je označila tudi velika množica žalujočih, ki so jo spremili k večnemu počitku. Bila je mati več otrok, a že lansko leto je izročila zadnjega otroka, 19 letno hčerko, hladni gomili. Pozneje je vedno jokala. S svojim možem in s sosedi je živila vedno v najlepši slogi. — Blag ji spomin!

Iz Slov. Gradca se nam piše: Znano je, kako zelo je tukajšnjemu odvetniku, dr. Kiesewetter-ju v zadnjem času greben zrasel. Mož se je skraja še precej nad strankami držal; a zdaj, ko je s slovenskim denarjem obogatel, postal je ošaben in vedno očitneje razodeva svoje nemško srce. Sicer pa tudi Slovenci niso več tako odvisni od njega, ker imajo v bližnjem Marenbergu slovenskega odvetnika.

Savinjska dolina. Kakor drugod je tudi tukaj mraz napravil precej škode, ki se posebno pozna po vinogradih. Sedaj, ko je bilo nekaj bolj solnčnih dni, začel se je kazati vpliv prejšnjih mrazov. Na mnogih mladikah se vrhi kar suše. K temu je še prišlo, da je na binkoštno nedeljo in v terek potem bila po nekaterih okolicah toča, ki je bila tu in tam precej debela tako, da se zelo poznajo nje nasledki. Ono veliko upanje, katero nam je vzbujal mesec april, nam je torej mesec majnik močno zmanjšal. — Poročati imam še nekaj bolj veselega. Na binkoštni ponedeljek popoldne se je priredila v Braslovčah za celo okolico prav prijetna in to za dan primerna zabava. Igrala se je lepa igra: »Sv. Neža«. Vse uloge so se izborno izpeljale, dasi so, kakor se čuje, mlade igralke izvečine nastopale prvokrat na odru. Kolikor se je dalo slišati, bili so vsi navzoči zadovoljni in nikomur ni bilo žal, če tudi je morda bolj od daleč prišel gledat ta igrokaz. Bralnemu društvu v Braslovčah, kateremu v prid se je igra priredila, pa kličemo: Le krepko naprej! Postani kmalu domače ognjišče, okrog katerega se bode zbiralo vse tamošnje prebivalstvo!

V Veržej je izginila dne 24. maja 14letna deklica Frančiška Dnišak. — Glej inzerat!

O občinskih volitvah v Kozjem in na Pilštajnu v petek, dne 23. maja, vam, gospod urednik, le kratko poročam. V Kozjem je bila huda vojska. Združili so se bratci, kateri skupaj slišijo Kragora—Vertovšek, Vertovšek—Kragora. V odbor je prišel z dvema slovenskima glasovoma le Vertovšek, ki je predlanskega leta v jesen klical po zborovanju v sobi g. Gučeka: »Vun z duhovniki!« Saj ste ga, gospod urednik, sami slišali. — K zmagi so nam pripomogli vrli, zavedni